

la joya que ella siempre deseó

NO HO DUBTI, LO MILLOR EN SECCIO DE SASTRERIA

De entre lo mejor...

BOLETIN DE SUSCRIPCION A

PERLAS
Y CUEVAS

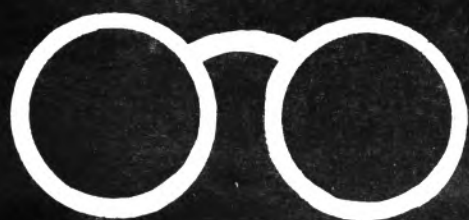
NOMBRE

APELLIDOS

CALLE O PLAZA

N.º TELEF. CIUDAD

RECORTE O COPIE ESTE BOLETIN Y REMITANOSLO

Florida OPTICOS

GAFAS GRADUADAS EN 1/2 HORA
(si tiene seguro puede cobrarlas)

LENTES DE CONTACTO (pruebas gratuitas)

AUDIFONOS

GRAN NOVEDAD GAFAS SOL

ABIERTO SABADOS TARDE

COS 12 □ TEL. 55 28 77

MANACOR

**GRAN SURTIDO
DE PANTALONES
DE CALIDAD**

LLULL
SASTRERIA

Jaime Domenge, 12 MANACOR

SERVICIO ESPECIAL
DE PASTERIA

CASEMA

Plaza Ramón Llull, 19. * MANACOR

SECCION DE ZAPATERIA

YANKO

el Conde DE MONTECRISTO

(BASADA EN LA NOVELA DE ALEJANDRO DUMAS)

Richard Chamberlain · Tony Curtis
Trevor Howard · Louis Jourdan

Donald Pleasence · Taryn Power
director DAVID GREENE technicolor

CINE GOYA

PROGRAMA DE SEMANA SANTA

Más Más Más Más
aventuras acción emoción peligro

RICHARD YESTARAN · BIDI SHERMAN · MARINA FERRI
CESAR BURNER · JULIAN UGARTE

(en Von Horsting)
director M. I. BONNS

TARZAN Y EL MISTERIO DE LA SELVA

TECHNICOLOR

TOLERADA MENORES

Una Coproducción PROFILMES, S. A. PLATA FILMS, S. A.

ANOTA

Semana Santa

JUEVES SANTO.

Horario de celebraciones de la Cena del Señor:

- 17'30. San Pablo.
- 20. Cristo Rey y Convento Dominicos.
- 20'30. Los Dolores.
- 22'30. PROCESION
- 23'30. Convento Dominicos. Hora Santa
- 23'30. Los Dolores. Vigilia Adoración

VIERNES SANTO

La imagen de Cristo, desnuda, permanecerá en los templos para la adoración del Pueblo.

Horario de las celebraciones litúrgicas:

- 20. Convento Dominicos y Cristo Rey.
- 20'30. Los Dolores.
- 22'30. Traslado, Sermón y PROCESION DEL SANTO CRISTO

SABADO SANTO

No hay celebración litúrgica.

La iglesia cree y espera junto a María, su Madre. No es un recuerdo de unos hechos pasados. Tiene lugar un acontecimiento real. La Vigilia Pascual es la gran FIESTA de los cristianos.

Horario de la Vigilia Pasacual:

- 20. Convento PP. Dominicos.
- 20'30. Los Dolores (habrá bautizos)
- 21. Cristo Rey (habrá bautizos)

DOMINGO DE PASCUA

Cristo resucitó. Aleluya.

- 10. Solemne Misa de Pascua en Los Dolores. Acto seguido, PROCESION DEL ENCUENTRO.
- 11 (aproximadamente, pues comenzará una

TUGORES
OPTICO DIPLOMADO

Todo
para una mejor visión

Conquistador, 8 (POU FONDO)
Teléfono 55 23 72 **Manacor**

ACIONES

vez finalizada la Procesión). Misa de Pascua en los Dominicos.

- 17. Celebración del Bautismo en el Convento.

EXPOSICIONES

TERRACUITES DE PERE FERRER PUJOL EN "ES CAU". - Horas de visita: de 7'30 á 9'30

PINTURAS DE ANTONI ROVIRA. - A partir del viernes 23 de abril y hasta el 6 de mayo.

FARMACIAS

JUEVES SANTO. - Por la mañana, todas abiertas
Por la tarde: Ldo. Sr. Servera (Calvo Sotelo) y Ldo. Srta. Díaz. (Mossèn Alcover)

VIERNES SANTO. - Ldo. Sr. Llodrá (J. Segura) y Ldo. Srta. Díaz. (Mossèn Alcover).

DOMINGO DE PASCUA. - Ldo. D. Luis Ladaria (C. Franco) y Ldo. Sr. Muntaner (Salvador Juan)

LUNES DE PASCUA. - Ldo. Sr. Pérez (Nueva) y Ldo. Sr. Clar (Antonio Maura)

MARTES DE PASCUA. - Ldo. D. Pedro Ladaria (C. Borch) y Ldo. Srta. Díaz. (Mn. Alcover)

DOMINGO, 25. - Ldo. Sr. Pérez (Nueva) y Ldo. Sr. Muntaner (Salvador Juan).

FUTBOL

DOMINGO 25 ABRIL. - Ultimo partido Primera Regional Preferente: Manacor - Serverense.

GARAJES

TURNOS PARA URGENCIAS DE COCHES (De nueve mañana a dos de la tarde).

VIERNES SANTO. - Sr. Ballester. C. Drach, 6.

DOMINGO DE PASCUA. - Sr. Reus. Pl. S. Jaime

LUNES DE PASCUA. - Sr. Valero. C. Unamuno.

MARTES (Barena). - Sr. Estelrich. C. Fleming.

DOMINGO, 25. - Srs. Nadal. C. Menorca, 24.

TURNOS DE MOTORISTAS MECANICOS

VIERNES SANTO. - Sr. Gelabert. Mn. Alcover.

DIA DE PASCUA. - Sr. Mayordomo. C. Silencio.

LUNES DE PASCUA. - Sr. Castor. C. José López

MARTES (Barena). - Sr. Jaume. C. S. Planissi.

DOMINGO, 25. - Sr. Mesquida. Calle Carril.

Suscribase a

Perlas y Cuevas

**¡LA MAS ALEGRE, ROMANTICA
Y MELODIOSA PELICULA
DE TODOS LOS TIEMPOS!**

JANE POWELL HOWARD KEEL DIRECTOR: STANLEY DONEN

IMPERIAL HOY PRESENTA

¡APTO TODOS LOS PUBLICOS!

los hermanos
MARX

un
dia
en las
carreras

DIRECTOR: SAM WOOD

¡Diversión! ¡Música! ¡Ingeniosa!... ¡¡¡INOLVIDABLE!!
Un torrente de locas aventuras desternillantes jamás superadas en el cine

Teléfonos

Guardia Civil Tráfico.....	55.19.96
P. Los Dolores.....	55.09.83
P. San José.....	55.01.50
P. Cristo Rey.....	55.10.90
Taxis.....	55.18.88

Hipódromo de Manacor

**GRANDES
CARRERAS de
CABALLOS**

TODAS LAS TARDES
DE LOS DOMINGOS
EL DEPORTE DE LA
EMOCION

LLEVE «PERLAS Y CUEVAS»
A SU HOGAR

MANNIX

NIGHT CLUB • DISCOTECA • CALA RATJADA

TARDES FESTIVAS: GALAS DE JUVENTUD

Sastreria - Confección

auran

Avda. del 4 Septiembre, 19 • Tel. 55 01 75
Manacor

NO HO DUBTI, LO MILLOR
EN SECCIO DE SASTRERIA

**BABY
ZOO**

AUTO • SAFARI

RESERVA AFRICANA

ABIERTO TODO EL AÑO

editorial

SEMANA SANTA

Ni añoranza, ni mojigatería -ni beatería- ni folklores y demás: la Semana Santa no es ya lo que fue, y quizá la culpa la tengamos nosotros al inventar puentes y vacaciones, que no la Iglesia a la que tantas pérdidas achacamos. Los templos pueden haber cambiado de escenógrafos, pero no creo que hayan cambiado de espíritu.

Claro que conservamos casi todos cierto recuerdo de unos días cuya vivencia giraba entorno a sermones, oficios y procesiones, identificado todo ello con una piedad que sentíamos auténtica -nos decían que lo era, convengamos eso, ¿no?- y un estado de ánimo afín con el ambiente, entre solemne y apesadumbrado, de una liturgia tan cortés que llegaba a encandilarnos. La Iglesia, indudablemente sabia, rodeaba sus actos máximos, y la Semana Santa si lo era toda, de un ambiente cálido aunque distante, casi señorial, serio, reposado, oloroso de las primeras flores de una primavera que siempre llegaba desde los patios de los conventos de monjas a la apoteosis de dorados y damascos de los Monumentos. Ahora es distinto: los Jueves Santos han devenido en apresurado comienzo de unas minivacaciones que hay que apurar como sea, huída a donde sea, paréntesis de lo que sea. Y a vivir.

Con sinceridad: no creo que la Iglesia conserve la Semana Santa para eso. La Iglesia -son palabras de un teólogo- no mantiene sus actos para gloria única y exclusiva de Dios, sino también para la salvación del hombre, para la atracción de la humanidad hacia la eterna gloria del Señor.

Yo no se si he comprendido totalmente -me temo que no, pobre de mi- la belleza, la profundidad y la autenticidad de la nueva liturgia de Semana Santa. No se. Pero algo si puedo asegurarles: que desbrozada de viejas reverencias, quintaesenciada la Palabra y absolutamente desnuda la Verdad, a mi, pobre y desvalido pecador de siempre, me parece que vivir y participar de la Semana Santa de hoy, tan lejos de viejas imposiciones, es una cuestión de hombría.

TUGORES
OPTICO DIPLOMADO

**Todo
para una mejor visión**

Conquistador, 8 (POU FONDO)
Teléfono 55 23 72 **Manacor**

no ho dubti

Sastreria - Confección
auran
Avda. del 4 Septiembre, 19 • Tel. 55 01 75
Manacor

sastreria

SERVICIO ESPECIAL
DE PASTELERIA

CASEMA
Plaza Ramón Llull, 19. * MANACOR

SECCION DE ZAPATERIA

YANKO

**GRAN SURTIDO
DE PANTALONES**

sastreria
LLULL

Jaime Domenge, 12
MANACOR

**Delfinario
de Porto Cristo**

HORARIO DEL ESPECTACULO

Domingo: 11'30 14'30 15'30 16'30 17'30
Festivos: 11, - 12, - 14'30 15'30 16'30 17'30
Loborables: 11, - 12, - 14'30 15'30 16'30

Avenida Juan Servera Camps (cerca Cuevas DRACH)

REDACCION
Y ADMINISTRACION
PRINCIPE. 11 TEL. 55 04 10
MANACOR

Dep. Legal P. M. 876 - 1960

Impreso por Imprenta Fullana - Atajo, 4 - Palma
y en multicopista offset por la propia Revista

Perlas y Cuevas

REVISTA DE MANACOR
Dirección: Rafael Ferrer Massanet

AÑO XVI * N° 380

FUNDADA EN 1960

PRECIO 25 PTAS.

SUSCRIPCION MENSUAL
DOS NUMEROS. 40 PTAS.

APARECE EN SABADOS ALTERNOS

LA Evocació Lirica 3 REVISTIO NOTABLE BRILLANTEZ

LAS CUALIDADES HUMANAS PUNTUAN LO MISMO QUE LAS ARTISTICAS

La Capella, en su anual cana al aire, nos acaba de dar una nueva lección de entusiasmo, de gracia, de humanidad, ¿por qué no? de arte: nada menos que ciento cincuenta personas desfilando sobre un escenario a lo largo de casi tres horas, no es cosa de todos los días.

Así llegó y triunfó la "Nit de bohemia número 3", una de las manifestaciones ciudadanas que más y más cálidos aplausos consigue a lo largo del año. Y si sólo fuera para escuchar como todavía hay por ahí quienes saben aplaudir con fuerza, con pasión, con entusiasmo, también habría que agradecer la cita anual con esta evocación de lirismos de, por y sobre una gloriosa e inacabable vocación.

Dos nombres puntales de la velada: Rafel Nadal y Guillem Rosselló. Tanto monta. Cuidando uno de la parte musical y otro de la parte escénica, atentos y complementados, luchando a por todas y, al fin, primordiales artífices de todo el éxito que supuso la velada, Nadal y Rosselló, Rosselló y Nadal, han dado una muestra más de su auténtica valía, de su entusiasmo y de su saber y querer.

Sería arriesgado citar nombres entre estos ciento cincuenta y tantos que conformaron el programa de la tercera "Evocación Lirica" ofrecida en la Sala Imperial en la noche del 5 de abril -y repetida el lunes pasado a beneficio de la Asociación Local de Ayuda a los Minusválidos- pero bueno sería que se nos permitiera hacer hincapié en el hecho de que fuera precisamente la Banda Municipal de Música la que abriera programa, y que otra entidad municipal, la Escola de Ball Mallorquí, quien lo prosiguiera.

No creemos pecar de descortesés con la mayoría de actuantes al subrayar otras tres intervenciones

a lo largo del programa: la del rapsoda Antoni Llaneras -de casta le viene al galgo... - la de la soprano Paula Rosselló -que hacía su presentación oficial ante nuestro público- y la de la Escuela de Ballet de Nunci Elegido, auténtica e inteligente cantera para el futuro artístico de nuestra ciudad. Tres nombres esos a tener en cuenta no sólo para hoy, sino para el mañana.

Y como siempre, es decir, muy bien, el bajo Jaume Llaneras, los barítonos Miguel Fons y Miguel Girart, el tenor Bernat Bordoy y toda esta gama de bellísimas muchachas que bailaron y cantaron con gracejo sobre las tablas del pequeño escenario del Imperial, tan de agradecer.

AGENCIA INMOBILIARIA

ARCAS MARTI

C. Muntaner, 1 - 2º Teléfono 55. 18. 37
(Frente Ayuntamiento)

VENDO BAR RESTAURANTE EQUIPADO
CON TODA LA MAQUINARIA NECESARIA,
ENSERES Y MENAJE EN PLENO
FUNCIONAMIENTO, CON TIENDA DE
COMESTIBLES ANEXA, RODEADO DE
TERRENO UTIL PARA APARCAMIENTO.
CARRETERA DE PORTO CRISTO A
PORTO COLOM. PAGO CON GRANDES
FACILIDADES.

Extensión total; 3.000 metros cuadrados.

**Manacor
es de tots**

Opine us

HOY: EL DIVORCIO · II ·

PROSEGUIMOS LA ENCUESTA INICIADA EN EL PASADO NUMERO, QUE PROCURAREMOS CONCLUIR, EN CUANTO NOS SEA POSIBLE, CON UNA AMPLIA ENTREVISTA MANTENIDA CON UN JOVEN JESUITA MANACORENSE, ATENTO A TAN ESPINOSA CUESTION.

P. MANOLO GUTIERREZ, O. P.
PARROCO DE SAN JOSE

- ¿ Piensa que el divorcio, hoy, sería un paso adelante para la Iglesia o una claudicación ?

- Ni una cosa ni otra. Quien quiera solucionar los graves problemas de convivencia que se pueden dar dentro de una pareja humana con criterios evangélicos, no puede tomar como solución radical la escapatoria del divorcio. Es urgente que se intente solucionar los casos extremos y que hayan agotado todo género de posibles soluciones. Falta una gran dosis de madurez humana a muchísimas parejas que deciden unirse en matrimonio. No hablemos de responsabilidades a nivel de Fe. Hay que prevenir antes que curar.

- Para que la Iglesia tome una decisión sobre este tema ¿ en qué debe basarse ?

- Supongo que por Iglesia te refieres al Magisterio. Este se fundamenta en dos cosas; en la Revelación, (Biblia), y en la Tradición. La Iglesia partiendo de estas dos bases trata de iluminar (no resolver) los problemas concretos de los hombres concretos de una época también concreta. Esta es esencialmente la misión de la Iglesia.

- ¿ Estaría nuestra sociedad preparada para el divorcio ?

- Creo que sí. Estamos viviendo una situación de snobismo. Este puede ser que sea uno más. Aceptamos todo lo que se nos echa.

- ¿ Piensa que si los curas estuvieran casados sería más fácil admitir el divorcio para la Iglesia ?

- No. No es cuestión disciplinal o de costumbres, si así fuera no te diría que no. En lo disciplinar

hemos visto que la Iglesia ha cambiado mucho y mucho más tendrá que cambiar si quiere conservar su auténtica identidad. El asunto del divorcio es cuestión de principios doctrinales y en esto no hay posibilidad de cambio. Tal vez pienso personalmente que ciertas aplicaciones del principio no se hagan tan rígidamente en los casos extremos.

- ¿ La indisolubilidad del matrimonio, ¿ es de ley natural ?

- Necesitaría algo de tiempo y espacio para contestar con precisión a esta pregunta. Te diré, simplemente: la ESTABILIDAD de la familia está exigida no sólo por el bien de ella, sino también por el bien de la sociedad, y siendo ambas cosas -estabilidad de la familia y bien de la sociedad- de derecho natural, se puede decir que el divorcio, por oponerse a la estabilidad (indisolubilidad), atenta contra el derecho natural. Para un cristiano, además, es algo exigido por su Fe en el Evangelio de Jesús de Nazaret.

MIGUEL JARA SUREDA. 40 AÑOS.
CASADO. EJECUTIVO. CONCEJAL.

- Penses que van plegats divorci i democràcia ?

- Pens que sa política ha d'anar separada d'aquest tema. No hi ha perquè vagin necessàriament junts.

- No creus que a un Estat li és convenient el no admetre el divorci i mantenir la cédula familiar ?

- Mira; a mi me ve just pensar per jo i menos vull pensar com Estat. No ho sé. Crec que no li serien convenientes les separacions.

- Ets partidari d'es divorci, si o no ?

- Segons els casos.

- I quins son aquests casos ?

- Quan hi ha al.lots per mig s'ha de mirar, estudia el cas amb profunditat. Si sa vida arriba a alterar i perjudicar els al.lots, pens que se pot admetre. Quan no hi hagi fills, que la parella se posi d'acord i fassin lo que trobin... Però hi heurà d'haver

ted sin temores...

qualcú que ho controla a tot això.

- Segons tu, els tribunals que han d'esser: civils o eclesiàstics ?

- Crec que això no té sa més mínima importància. No hi ha perquè hagin d'esser eclesiàstics...

UN ABOGAT JOVE, D'AQUI
(Preferiex l'anonimat)

- Els tribunals eclesiàstics, responen a unes necessitats actuals ?

- En general, no. Són bastant tancats i l'obertura que tenen és formal. Sols intenten sortir de la vella normativa quan "tot" els ho permet, és a dir: sempre que el problema els encaixi dintra el Dret Canònic. Llavors, sí, sol.lucionen... Més no en puc parlar gaire perquè, com quasi tothom, no els conec molt d'aprop.

- Quines causes són les més habituals per les ruptures matrimonials.

- Una impossibilitat de vida en comú. Una manca d'acoplament.

- I aquest problema, està previst dintre el Dret Canònic ?

- Sí. I és causa de separació, però no de nul.litat. L'adulteri també ho és, encara que sol esser fruit de l'anterior. La manca de preparació sol dur a aquestes coses...

- Qui és més conflictiu, l'home o la dona ?

- Normalment, la iniciativa de rompre prové de la dona perquè l'home té més facilitat per fugir del problema i pot tenir "altres" sortides... mentre que la dona és més receptiva i veu com la separació és l'única manera de sortir del malviure. Amb això no vull dir que sempre sigui ell qui tengui la culpa; també elles són font de conflictes i de cada dia hi ha més separacions de mutu acord, encara que això legalment no és vàlid.

- L'haver "fet Pasqua abans del Ram", és causa freqüent de separació ?

- Es mal de contestar, en general. Si el matrimoni se veu urgent, però hi ha hagut un noviatge ben duit, no és més que adelantar les noces. Però si se casen sens haver -hi una madurès com a parella, això va a

mal fi. Jo no aconsellaria un casament només per obligació, sobretot entre quasi nins. Ni oblidar la necessitat del matrimoni ni obligar -los a casar -se tot duna. Obrir un parentesi fins que, de manera conscient, puguin prendre una decisió formal.

- ¿ Partidari del divorci, si o no ?

- Sí. Partint del supost de que per mi, el matrimoni existeix només quan hi ha amor, quan aquest desapareix, per mi que desapareix lo altre. En aquest sentit, el divorci no seria una rompuda de vincle, sinó una sanció posterior d'aquest ja no existeix. Això és un poc teòric, perquè aquesta manca de vincle no es pot deslligar dels interessos que salvaguarden la institució familiar. I també és teòric perquè és molt difícil precisar quan no hi ha amor o quan tot és un caprixo sexual o un negoci... Entenc, però, que la legislació tendria que deixar un camí obert al divorci sempre que fos fruit de un plantejament seriós, honrat i conscient.

GUILLEM LLULL GIRART
34 ANYS. CASAT

- Ets partidari del divorci ?

- Sí, sempre que el matrimoni no se pugui salvar per les bones.

- Divorci amb facilitats o divorci amb "pegas" ?

- Ni tan bò de fer com en es cine ni tan mal de fer

com per segons a on...

- O com per segons qui ?

- Això. Tots sabem que si qui vol divorciar -se és una artista famosa, per exemple, tot fa via. I si és un pobre desconegut... no hi arriba mai. Si donen el divorci a Na Karina, a Na Massiel o a Na Marisol bé el poren donar clarament a qui el demani. Això lo que fa és riure.

ANTONI TUGORES

Seguirem, si Déu ho vol.

Suscríbese a
PERLAS Y CUEVAS

SALIK
INTERNATIONAL

Lee Cooper

ALTON

Peterson's

Sastreria - Confección
duran
Avda. del 4 Septiembre, 19 • Tel. 55 01 75
Manacor

Levi's

Jause,

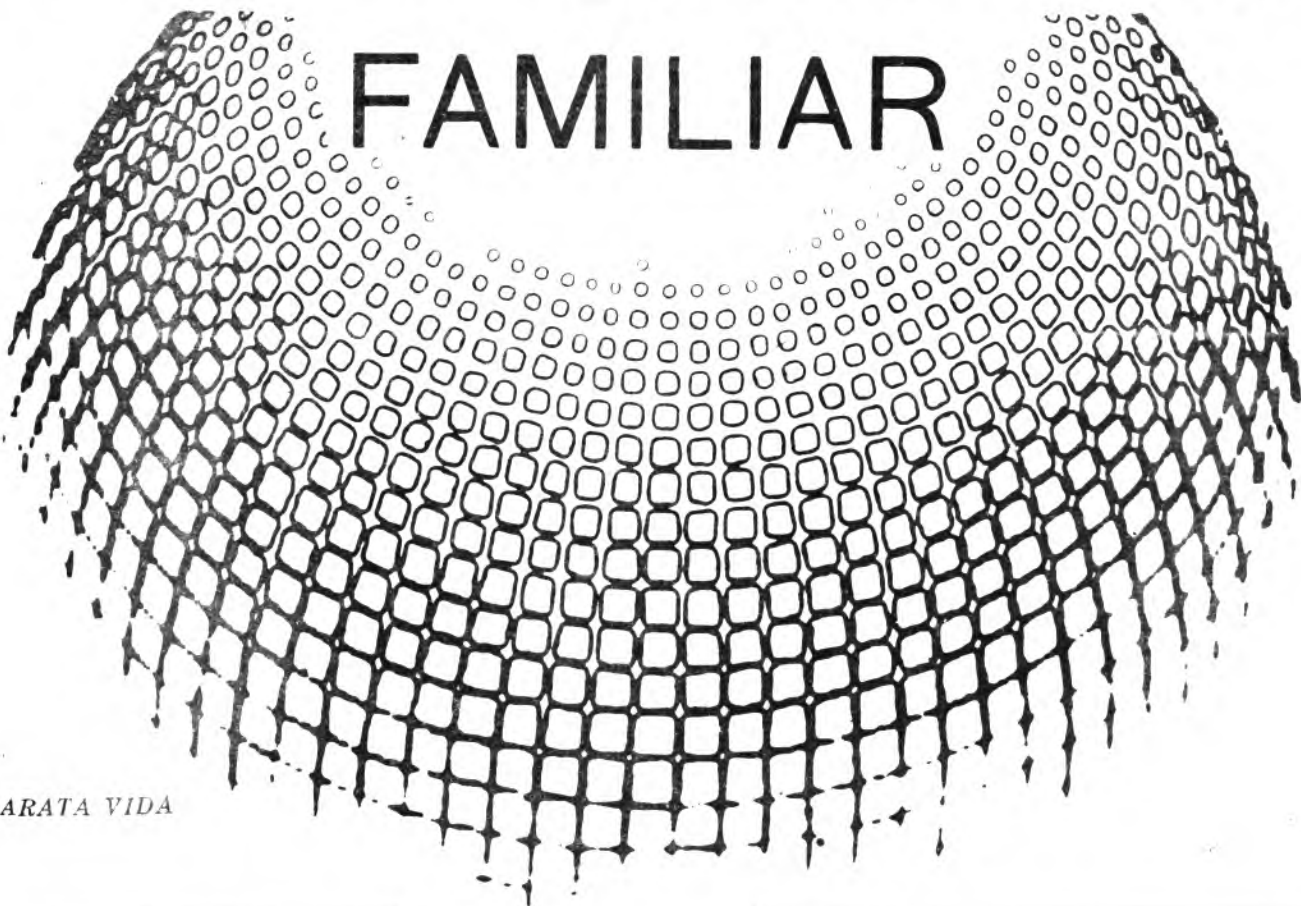
Milano
il nuovo modo di vestire

cortefiel

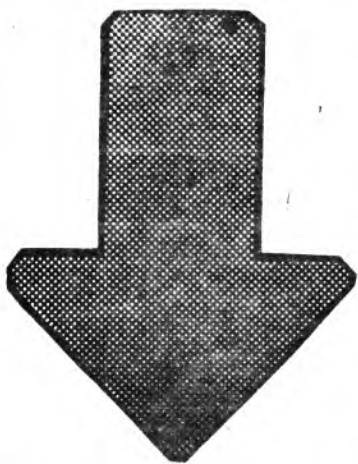

pierre cardin

Wrangler

VERS LA COMUNITAT FAMILIAR

SEPARATA VIDA

PER AQUESTA SEMANA SANTA, MES QUE PARLAR DE CAMPINORATS I ALTRES HERBES, HEM CREGUT ESCAIENT OFERIR ALS NOSTRES LECTORS UNS TEXTES DE MOSSEN GENIS PEDROS I PLADEVALL, AL QUE AGRAIM -AIXI COM A "VIDA" D'IGUALADA - L'AVINENTESA DE PODER PUBLICAR UNES PAGINES TAN ASSENYADES.

Text

MOSSEN GENIS PADROS I PLADEVALL
Arxiprest i Vicari Episcopal d'Igualada.

No en parlarem mai prou

Fa temps, que la família ocupa un lloc de preferència en qualsevol catequesi i intent d'apostolat. Es un encert de la pastoral dels nostres dies. «La salvació de la persona i de la societat humana i cristiana va íntimament unida amb una situació favorable de la comunitat conjugal i familiar» (GS 47,1). Això, si no ho diguéss el Concili, pensariem que és una pietosa exageració.

Tots ho sabem per experiència. Una acció social, educativa i missionera que no tingui per base la família esdevé estèril o inconsistent i, per tant, sempre malaguanyada.

Cal insistir? No en parlarem mai prou. Hom diria que de la família ja s'ha dit tot, però cada dia n'hi ha experiències noves. Es, doncs, a la llum d'aquelles experiències que cal parlar-ne constantment.

La família està en crisi. Se li sap el mal i se n'han trobat les causes i els remeis. Tot està en aplicar-los bé.

Perquè la comunitat familiar no despersonalitza els membres de la família, però exigeix, abans que tot, que no vagi cada u per les seves. Llibertat, però corresponsabilitat. De la mateixa manera que en la salut del cos humà la medicina general ha de recórrer molt sovint als especialistes, però cap especialista no pot prescindir de l'estat general del cos.

En una família hi ha defectes de cada u i de tots plegats; virtuts individuals i col·lectives; necessitats particulars i generals; objectius personals i comuns. El bon ordre d'aquestes coses i la compensació d'unes amb les altres aniran emmotllant l'esperit comunitari a còpia de renunciaments i de col·laboracions entre els qui viuen a la mateixa llar.

Tot plegat —ja es comprèn— amb la condició que Déu hi sigui entremig, perquè «si el Senyor no construeix la casa és inútil l'afany dels constructors» (Ps 127,1).

Pla de coses concretes

No és un organigrama. És un pla de coses concretes. Són els trets principals que constitueixen la fisonomia d'una família ben entesa.

Podríem remarcar-se alguns d'aquests trets. No pas tots, certament.

La família que el món i l'Església d'avui necessiten és aquella, primerament, que busca el benestar material pel treball. Les altres fonts d'aquest benestar: l'herència, la sort i les trafiques, no satisfan i solen estrancar-se. (El que no costa de guanyar no costa de gastar).

Aconseguix la pau per la comprensió, la paciència i el perdó. Són les formes pràctiques que ha de prendre l'amor si es vol que el conviure de cada dia no encengui la desunió.

Té l'autoritat en la norma evangèlica: primer servir, després manar. El qui ha de manar que es posi abans a la pell del qui ha d'obeir.

Cerca l'alegria i el bon humor per l'abnegació que no tem ni considera la

pena. Tots hem partit endebades per algun pressentiment. No hi ha contratemps que no porti algu aventatge. No ens ha dit Jesucrist que la nostra tristesa es convertirà en joia? (Jo 16,20). Doncs, gustem-la per endavant!

Obté la santedat per l'oració, el bon exemple, la fidelitat al deure —sobretot al petit deure—, la correcció fraterna, els consells. En aquesta «església» de la família hi ha d'haver un culte, Crist hi està present d'aquella manera especial que ha promés als qui s'han reunit en nom d'Ell.

I troba l'alleujament en la vellesa, en la malaltia, en la feina i la càrrega de cada u per l'ajut solidari de tots. No ho fan així —ens pregunta Sant Pau, IC 12, 15 - 21— els membres del nostre cos?

El simple esbós d'aquests trets de la família demana, naturalment, un perfil més acurat per tal de fer sortir la seva fisonomia comunitària.

SORTOSA LA LLAR POBRA EN L'ESPERIT

Que sap donar als béns materials el just sentit de mitjà i no de fi, al servei de la pròpia família i de tota la família humana exercint cadascú, llur professió justament i digna.

D'ELLA SERA EL REGNE DEL CEL

El treball i la feina de casa

«Es consolador veure com la humanitat va trobant un ordre millor precisament en la funció del treball», deia Pau VI, tornant del seu viatge a Ginebra (Aud. públ. 18,6,69).

Els valors del treball puguen. Ho trobem a les famílies. Generalment, hom busca l'economia i el benestar relatiu de la llar en el treball i no en la sort o en les trafiques. Són fonts aquestes que no satisfan o que s'estronquen, ordinàriament.

La dona també treballa. L'ONU, el dia 10 d'abril de 1972 proclamava el principi de la veritable igualtat salarial per a la dona. Al nostre país l'Anuari de 1968 registrava 2.917.000 dones treballadores.

Però el treball té els seus perills per a la comunitat familiar. Quan és excessiu, sol conduir a l'evasió de la llar. Els horaris sovint porten desordre a casa. Són molts els qui es desenten de tot un cop ha fet el seu jornal i han apartat la quantitat convinguda. Ells ja han complert i no els demaneu per a res més. Haurien de saber que l'economia no és un grapat de centes pes-

setes que s'arrepleguen entre tots per passar la setmana. És la bona ordenació del guany i de les despeses, del treball i del sou dels qui constitueixen la família.

Hem pensat, també, en la feina de casa? Volem dir l'endegament de les coses de la llar: la cuina, la neteja, la roba... Qui la fa? No és un treball? Es té en compte a l'hora de les aportacions de tots els membres a l'administració familiar? Qui hi ha col·laborat més? Moltes vegades, és l'únic que el dissabte no ha portat el sobre del setmanal, perquè no té qui el pagui.

Massa sovint, passa que en això hi ha obllits i desconsideracions que pertorben la comunitat familiar. Val la pena de pensar-hi i parlar-ne.

El Papa destacava a l'OIT una funció preciosa del treball, «la d'ésser quelcom en la formació de l'activitat comuna i el de la gratitud a aquells que han procurat amb llur fatiga les comoditats de la vida» (10,6,69). Un bell pensament que ha d'estimular els qui treballen fora i, encara més, les mestresses de casa.

Primer que tot, entendre's

Sembla estrany, però és així. La pau familiar no s'aconsegueix si no és per la comprensió, la paciència i el perdó. Són les formes pràctiques que ha de prendre l'amor, dintre de la llar, si es vol que el conviure de cada dia no encengui la desunió.

Allà on hi ha dues persones existeix una guerra, o de fet o en potència. Si almenys una d'aquestes persones és virtuosa, la guerra no esclata, però si no, ja hi som!

D'aquesta trista realitat humana la família no se'n veu pas lliure. Al contrari, més aviat s'hi troba fortament afectada. La llarga convivència, la confiança i les espontaneïtats fan pujar molt sovint a la superfície de les relacions familiars el pòsit d'egoisme i de mal humor dels seus membres. En això del tracte social passa com en els vestits, que solem tenir el de sortir i el d'estar per casa. I cal vigilar que el tracte d'estar per casa no sigui prou delicat o malagradós.

Els membres d'una família, primer que tot, s'han d'entendre. En això que no es refiïn massa dels vincles de la sang és cega. L'entendre's suposa estimar-se amb els defectes i tot. Exigeix tenir sempre present i preferir el bé comú, atenent sobre tot les coses petites que és on solen fer-se les esquerdes de la pau familiar. Sovint necessita el perdó que serà la liquidació amorosa de les ofenses recíproques. I demana molta paciència, tenint en compte que paciència vol dir capacitat de sofrir, de dissimular i de saber esperar.

Tot això té un nom que no volíem dir de tant com se'n abusa. Comprensió. Aquesta comprensió ha d'ésser de tots els de la família, però l'hauran d'exercitar amb més freqüència els grans sobre els joves, els pares respecte dels fills i els criteris més aviat tradicionals amb els d'idees avançades. Es llei de vida que recolza —i és la millor garantia— sobre la força dels fets.

SORTOSA LA LLAR QUE TE CURA SOL·LICITA DELS AVIS

Per a molts, el vell i el malalt fan nosa. Cada dia fan falta més Asils! Hom oblida fàcilment que a tots ens espera la mateixa situació. Hom menysté un manament important. Saber compadir.

ELS COMPASSIUS SERAN COMPADITS

SORTOSA LA LLAR ON HI REGNA L'AMOR

Sense enveja dels altres. Sense ambició; sense luxes i sense despeses supèrflues. L'amor, fruit de la humilitat, és la força i la vida de la família, que irromp, a la vegada, fora de la llar per estimar i servir tothom.

ELS HUMILS POSSEIRAN LA TERRA

Per on se somou la pau

Abans que tot, s'ha de tenir pau a casa. La pau del món i la pau de les llars estan vivament implicades. La família rep el primer flux i reflux de la marejada universal. Potser ens semblarà que no podem fer res per a la pau entre els homes, però ningú no negarà que la pau amb els «sets» està en bona part a la seva mà. Com?

Per «pau a casa» entenem la bona avenença entre tots els qui hi habiten. No n'hi ha prou de no estar renyits i de no fer-se la cara llarga. Igualment com per a estar bo no n'hi ha prou que res no ens faci mal, sinó que cal tenir la sensació de benestar, eufòria.

Somou la calma d'una família primerament el tragí del viure d'avui. Si la pau és la tranquil·litat de l'ordre ja es comprèn la pertorbació de moltes llars, on —per citar tan sols un fet— furs membres només s'asseuen a la taula els dies de festa i, de vegades, ni això.

El mal humor augmenta i la convi-

ència familiar se'n ressent. L'ambient casolà és propici a certes expressions incontrolades que fereixen. Se'n dona la culpa als nervis —«és que soc nerviós»— i és el mal geni d'uns que porta el mal viure a tots plegats.

I cal vigilar les ingerències de fora. Hi ha algunes llars que tenen al llinard aquesta inscripció: «Si veniu per bé, no us quedeu al carrer; si veniu per mal, no passeu el portal». Avui, això ja no val, perquè els forasters —la televisió, la ràdio, les revistes— s'han fet amos del lloc més íntim de les cases. També hi ha altres intrusos a les famílies: les males llengües, els portanoves i tots aquells qui descaradament o amb maularia soscaven la confiança i sembren el recel.

En aquestes intrusions hi ha d'haver qui digui: «Si veniu per bé... si veniu per mal...». D'altra manera, no podrem queixar-nos del canvi d'actituds i de criteris de moltes famílies. I tampoc de les tensions i del malestar produïts per aquests canvis.

Cal aprofitar les engrunes

Els dies de preparació de les primeres Comunion hom es troba en aquest fet, moltes vegades. Una família que fa esperar el fill gran i avença el petit per a ajuntar-los en una mateixa festa. Deixant de banda el perjudici de l'un i de l'altre, per què s'han de voler unir dues alegries? Que les penes es vulguin passar depressa —tot d'un glop, com les medicines que fan de mal prendre— es comprèn, però les alegries, no.

Això fa pensar en la necessitat de trobar motius o ocasions de joia a les cases, que compensin les penes que ja vénen totes soles. Poden ajudar molt a la unió de les famílies.

No n'hi ha prou que els membres d'una família s'estimin, es respectin, s'ajudin i se sacrifiquin mútuament. Cal il·luminar l'ambient d'illúsió, portar-hi aires de festa. Això també és amor i del bo.

Sabem que el sotragueig de la vida de cada dia descentra l'equilibri de les llars i que les penes de dins i de fora rovellen les frontisses de la bona harmonia de la seva gent. Llavors, una ocasió festiva, per petita que sigui, ben aprofitada, pot ajustar la pau, pot fer de lubricant.

I no s'ha pas d'esperar a refer la pau i el bon humor. Val més no arribar-hi. Les bones alegries són la millor profilaxi dels disgustos familiars. Convidar-se a una taula, per frugal que sigui. Fer o rebre una visita amable amb motiu d'un esdeveniment feliç. Passar una estona d'esplai agradable. Celebrar un onomàstic, un aniversari, joïós, l'èxit d'uns exàmens... Són coses que remouen la rutina i encalmen i uneixen els esperits.

L'amor perquè no es cansi, ni es faci vell, s'ha de renovar cada dia. S'alimenta d'engrunes, ja ho sabem.

SORTOSA LA LLAR QUE SAP SOFRIR

El sofriment moral o físic, la malaltia la mateixa mort, són hostes intrusos i inevitables de la llar. Cercar el consol en Crist, en els sagraments dels malalts, viure la joia i l'esperança del Misteri Pasqual, suposa certament que

SERA CONSOLADA

La paciència encara es vàlida

I ho serà sempre, si s'entén i s'aplica bé. En la vida familiar és aquella virtut que ajuda a mantenir l'equilibri en els alts i baixos físics i morals inevitables.

No vol pas dir arronsar-se d'espatlles, fer els ulls grossos i aixecar la mola perquè hi passi tot. Això, tant si és per indolència com per covardia, porta un desori a les llars que les fa insuportables. El «què hi farem?», s'ha de tenir paciència» pot ésser una recepta que agreugi els mals, en comptes de guarir-los.

La paciència és quelcom complex i difícil. És una virtut que no va mai sola. Porta seguici. Tenir paciència és saber callar, però el fet de callar suposa molt sovint el domini d'un mateix. És saber sofrir, però amb un dolor valent, elevat, que no altera la pau de l'esperit. I és saber esperar, sense la pressa que esgüerra tantes coses.

Es més. La paciència, encara que

sembli un contrasentit del seu concepte, ha d'ésser activa. Les coses no s'arreglen soles. Diu que un home públic tenia damunt de la taula del despatx dues carpetes. L'una deia: «assumptes que ha resolt el temps»; i l'altra: «assumptes que el temps resoldrà». Però també diu que els assumptes s'ofegaren, moralment s'entén.

Hi ha vegades que no es pot callar, cal parlar. Hi ha sofriments que els hem d'evitar. I no sempre hem d'anar esperant, sinó que és necessari empènyer. Quan Jesucrist diu que la llavor que va caure en terra bona va donar molt fruit per la paciència, suposa que el pagès la va cultivar diligentment.

Ningú no dirà que en l'ambient de les famílies, massa sovint agitades per contratemps i divergències, la paciència entesa en el seu sentit total, no tingui una validesa preciosa. El qui la posseeixi —la mare potser?— serà la benedicció de la casa.

Manar i obeir

L'autoritat és un pern de la bona convivència familiar. Cal, però, que no es desc centri ni grinyoli. Que compleixi la seva funció aglutinant, coordinadora i que eviti els conflictes.

Aquesta autoritat gira, com totes, entorn dels dos fets de manar i obeir, però, més que les altres, ha d'anar ben lubricada per l'amor. És l'oli del pern.

El qui mana —els pares en aquest cas— és necessari que tingui a favor seu l'argument dels fets. No val i és terriblement contraproduent dir a un fill: fes el que et dic i no miris el que jo faig. Sàpiga, a més, que manar, en la norma evangélica, no és un acte de poder, sinó de servei: «el qui mana esdevingui com el qui serveix» (Lc 22, 26). I l'experiència li ensenyarà que l'exercici de l'autoritat sol tenir aquesta escala: imposar, proposar, exposar, segons el grau de responsabilitat d'aquell qui l'ha de rebre. A un nen se li diu: fes això; a un noi: aniria bé que fessis tal cosa; i a un jove és millor manifestar-li: què et sembla d'això o d'allò?

A l'altra banda del qui mana hi ha el qui ha d'obeir. Són pocs, avui i tot, que en teoria neguin l'obediència. La dificultat, cada dia més forta, ve quan s'ha de posar a la pràctica. Indubtablement, llavors és quan es manifesta la qualitat dels pares i la disponibilitat dels fills.

Per què, en el llenguatge familiar, d'obeir se'n diu creure? Per exemple, parlem de creure els pares, ens planyem d'un fill malcreient. Obeir és subjectar-se. Creure és acceptar, adherir-se al qui mana. El quart manament del decàleg no diu: obeirás..., sinó honraràs el pare i la mare. L'obediència filial, doncs, ha d'anar revestida d'amor, de confiança, de respecte, d'agraïment. Llavors serà quan esdevindrà honrosa, perquè s'adreçarà a les persones i no als preceptes.

Treure la relació de pares i fills d'aquest marc de comprensió i de respecte és demuntar la vida de família i fer de la llar un cau de mal humor, de tensions i de disgustos.

SORTOSA LA LLAR QUE LLUITA PER CAUSA DE LA JUSTICIA

La família no és cap illa. És una cèl·lula vivent de la societat, de la qual rep i a la qual ha de donar un testimoni eficient d'una acció a favor del bé comú.

ELS LLUITADORS DE LA VERA PAU TENEN EN HERENCIA EL REGNE DEL CEL

SORTOSA LA LLAR QUE VIU EL COMPROMIS DEL SAGRAMENT DEL MATRIMONI

Fidelitat conjugal. Paternitat responsable i generosa. Diàleg i entesa entre les generacions.

Els qui tenen fam i set de ser justos,

SERAN SACIATS

L'alegria atmosfèrica de la llar

La família ben avinguda i feliç cerca l'alegria i el bon humor en l'abnegació que no tem no considera la pena.

No hi sol haver bon humor a les cases. Almenys, d'una manera estable, que és el que crea una atmosfèrica de benestar. Els alts i baixos, per petits que siguin, pertorben la pau i fiblen l'esperit. Com els eriçons, que no es poden amanyagar massa, perquè tan aviat tenen el pèl llis com crespat de punxes.

La bona alegria és la confiança d'una vida harmoniosa. No té trepidacions, és tranquil·la. No es fatiga, descansa. No passa com un llampec, s'allarga com un dia d'estiu. No prové dels sentits ni dels nervis, sinó de l'ànima que l'omple plena pcc a poc, com si brollés d'una font interna.

En la convivència de la llar, l'alegria és la manifestació d'un amor serè, abnegat i jolós. Pares i fills no volen encaparrar-se per mals que han de venir

i encara quan arribin —si és que arriben— els sospesaran amb les mans de la fe, que descobreix el valor de cada cosa. Cadascú s'esforça a no considerar els defectes i les xacres dels altres i tots plegats troben que en el renunciament i en l'ajut es purifica i s'enforteix l'amor natural que es tenen. I llavors és quan el bon humor desintoxica l'ambient de la llar de qualsevol disgust o divergència, la joia il·lumina les converses, es busquen les estones d'estar junts i l'alegria no s'ha d'anar a cercar a fora de casa i manllevar-la als llocs de diversió.

Hom dirà que tot això és literatura barata o una utopia als nostres temps. Potser sí. Però per palla que hi hagi i se'n tingui de treure, sempre restarà el gra. I el gra és aquest: que sense alegria no hi ha felicitat enlloc i, menys, a casa; i l'alegria veritable és aquella que neix del cor i que, després d'encomanar-la als altres, s'hi queda.

Cada llar, una esglésiola

—1) Una realitat que cal viure

La plena vivència de la fe és el millor aglutinant de la comunitat familiar. Es com el combustible i el tiratge d'una llar perquè es mantingui encesa i faci un bon caliu.

Parlant del sacerdoci comú a tots els cristians, el Concili diu: «Els fidels participen en l'ofertment de l'Eucaristia en virtut del seu sacerdoci reial que també exerceixen en rebre els sagraments, en l'oració i l'acció de gràcies, amb el testimoniatge de la vida santa, amb l'abnegació i la caritat activa» (LG 10, 2).

Aquesta inefable realitat es troba d'una manera especial en el matrimoni cristià, puix els esposos, en virtut del sagrament que els ha unit, signifiquen i participen en el misteri de la unitat i de l'amor fecund entre Crist i l'Església.

I d'aquesta unió prové la família, cèl·lula de la societat, ja que d'ella neixen els homes; però també cèl·lula de l'església perquè aquests fills, per la gràcia de l'esperit Sant i en virtut del baptisme, es transformen en fills de Déu. Això fa que l'Església que es defineix com «la família dels fills de Déu» tingui la seva primera expressió comu-

nitària, viva i operant, en cada llar, que esdevé una esglésiola, «una mena d'Església casolana» (Id 11, 2).

La vida de l'Església, que és el Cos Místic de Crist, té aquestes quatre funcions essencials: reial, cultural, profètica i apostòlica o missionera. Quatre funcions que es troben —s'haurien de trobar, millor dit— en cada família cristiana. Unes funcions, que expressades en un llenguatge planer i dins l'àmbit familiar signifiquen: que el primer lloc on ens hem de santificar és a casa; que la família ha de pregar i donar culte a Déu en comú, que l'educació i el creixement de la fe ha de trobar el millor clima a la llar; i que la família cristiana ha d'influir sobre les altres famílies del veïnat, de la parròquia i d'allà on pugui amb el testimoniatge de la seva vida de fe i de la caritat evangèlica.

Volem remarcar aquesta realitat que cal viure. La veritable comunitat familiar s'extingeix aviat, sense un tracte assidu amb Déu, que és el combustible que l'alimenta. I si la família resta tancada en si mateixa, cap projecció renovadora, s'asfixia com una llar que no té bon tiratge.

*SORTOSA LA LLAR QUE PREGA
i viu el Dia del Senyor.*

El treball, el sofriment, el goig, el pensament i l'acció de tots, resten inspirats per Déu.

Els membres d'aquesta esglésiola.

**SERAN ANOMENATS
FILLS DE DEU**

Cada llar, una esglésiola

—3) Centre de culte

Una de les funcions essencials de l'Església és donar culte a Déu. El centre principal d'aquest culte és el temple. Però l'Església s'estén i es troba viva i eficaç en cada llar cristiana, la qual, per això mateix, esdevé un centre de culte.

No n'hi ha prou que cada un dels membres d'una família preguin, honori Jesucrist, la Verge i els Sants, faci penitència, assisteixi al temple parroquial i participi en les celebracions litúrgiques.

També la família com a comunitat cristiana, té deures religiosos. Es més. Sense que perdin res de llur valor individual, aquests actes de culte queden potencials si es practiquen en família. La recomanació de Crist a pregar en comunitat: «Si dos o més de vosaltres s'uneixen a la terra per demanar el que sigui, els serà concedit pel meu Pare del cel» (Mt 18,19) té una vàlida preciosa quan es tracta de la comunitat familiar.

L'«a Déu» m'encoman». La benedicció de la taula. El Rosari del vespre. La lectura i comentari de la Bíblia al-

menys el diumenge. La preparació i l'assistència a la Missa dominical. La devoció al Sagrat Cor de Jesús. El mes de Maria. El culte als sants. La pregària pels difunts. La celebració de les festes familiars: sants, aniversaris. L'atenció especial als temps litúrgics: Advent, Quaresma, etc. La penitència del divendres. Els moments importants de la vida de família: un boteig, la primera Comunió, una boda, una defunció. Tot això constitueix la llar en un centre de culte, en una esglésiola domèstica.

Es cert que el desordre de la vida d'avui destorba fortament aquesta convivència religiosa. Es cert que es respiren uns aires nous ben diferents, a les nostres cases. Que tot això que hem dit, a més de quatre els farà riure per sota el nas. Però també és cert que la família cristiana —i la simplement humana— es va dissolent depressa, depressa. Que en el pla de revisions i d'esforços en refer el nostre món cal posar-hi, abans que tot, la família. I que sense la relació amb Déu, fins on es pugui en les presents circumstàncies, seria perdre el temps.

Cada llar,

—4) La primera

L'Església ha de parlar en nom de Déu i de les coses de Déu als homes. Instruint, exhortant, denunciant, corregint. Es la seva missió profètica.

La família cristiana també té aquesta missió. «Els pares amb llur paraula i exemple han d'ésser en aquesta gairebé esglésiola de la llar els primers d'adoctrinar en la fe els seus fills». (GS 11,2).

Avui, a la catequesi prebaptismal se'ls remarca molt aquest deure i se'n fa una mena de condició per a batejar els fills acabats de néixer.

Els pares podran valer-se de l'escola, hauran de recórrer a la parròquia, però sàpiguen que són ells els elements insubstituïbles educadors de llurs fills. I que sense ells, els mestres i els sacerdots no podran fer gran cosa en aquesta tasca difícil.

S'ha de començar per formar un ambient familiar, animat per l'amor i per la pietat envers Déu i els homes que afavoreixi l'educació íntegra personal i social dels fills. Serà el veritable caliu que ho confortarà tot. A casa s'hi fan els homes i els cristians i s'hi veu el camí a seguir segons la voluntat de Déu —l'elecció d'estat— que els pares no

Cada llar, una esglesiola

—2) Fogar de satisfacció

La primera missió essencial que té l'Església és establiment del Regne de Déu a la terra: que els homes coneguin, estimin i serveixin Nostre Senyor i se salvin. És la seva funció real.

Però la llar és l'ambient natural dels homes. Conté un conjunt de circumstàncies enmig de les quals hom viu, creix i desenrotlla una gran part de les activitats existencials. Cal, doncs, que comenci per la llar la «consagració del món» o sigui, la santificació de totes les coses en Crist.

Crist mateix ens ho ensenya amb l'exemple. Visqué en família, com el primer pas —i fou un pas llarguíssim— en establir el seu Regne. Tot el que féu a Natzaret quedà santificat i influeix encara en la santificació de totes les famílies. I instuí el sagrament del matrimoni com un signe visible i eficaç alhora de la unió i de l'amor que té a la

seva Església. D'aquí ve a la família el nom d'«esglesiola».

Mireu quines conseqüències tan estimulats se segueixen d'aquestes premisses:

El sagrament del matrimoni no solament santifica la unió dels esposos, sinó també tota la vida familiar: les altres persones, les coses, els fets.

Tot el de casa, mentre estigui conforme amb la voluntat de Déu, és bo, és sant, és meritori de vida eterna.

Les suors del pare per a portar el pa a taula. Les feines humils i tan poc tingudes en compte de la mare. Els petits ajuts i alegries dels fills. La paciència dels malalts. El somriure agraït dels vells i desvalguts. Les rialles, els cants, les llàgrimes i les engrunes d'amor i de perdó, de cada dia... Tot és agradable a Déu, tot. Perquè Crist és entremig de tot això i s'ho fa seu. A l'igual que a Natzaret.

SORTOSA LA LLAR QUE ES UNA ESCOLA DE FE

La fe no és una assignatura. S'ensenya amb l'exemple i es promou amb l'amor.

La Bíblia és el pa de la nostra fe. A través de la seva lectura, la família

VEURA DEU

una esglesiola catequesi

poden desatendre ni, menys, contradir.

Aquesta educació cristiana suposa un esforç i una abnegació constant. Caldrà instruir, aconsellar, estimular, reprimir, ajudar, corregir, però sobre tot estimar, pesant que l'amor guanya totes les batalles d'esperit. És la missió profètica dels pares com a cristians i reponsables de la família, santificats per el sagrament del matrimoni.

En aquesta catequesi de la llar les paraules, les lliçons i el diàleg són necessaris. I no hi valen excuses, perquè tothom n'ha de saber, més o menys i ha de trobar el temps oportú. Però que no hi manqui l'exemple, sense el qual no es faria res de bo. Al contrari, el perjudici podria ésser fatal, puix dir una cosa i fer-ne una altra és negar la veritat i fomentar la indiferència o la hipocresia que encara és pitjor.

Veus aquí una tasca tan excel·lent com difícil i delicada. Molts no se'n preocupen. Ells en seran les primeres víctimes. Molts d'altres s'hi espanten. Que es recordin de la gràcia d'estat del sagrament del matrimoni que és un tresor de gràcies actuals que Déu els anirà donant a l'hora de complir, en cada cas els deures d'esposos i de pares.

Cada llar, una esglesiola

—1 5) Acció missionera

L'Església per manament de Jesucrist ha de fer arribar a tots els homes els fruits de la Redempció sense excepció de races, de llocs i de temps. És la seva funció missionera.

El decret conciliar sobre l'Apostolat dels Laics remarca vigorosament així l'acció missionera o apostòlica de la família: «El Creador de totes les coses va constituir l'aliança conjugal origen i fonament de la societat humana i amb la seva gràcia l'ha feta misteri gran en Crist i l'Església (Eph 5,32). Per això l'apostolat dels esposos i de les famílies té una importància especial tant per a l'Església com per a la societat civil» (AA 11,1).

No n'hi ha prou que els membres d'una família facin apostolat en un lloc o altre. És necessari que la família en si mateixa, com a comunitat de persones, se senti missionera, s'obri a altres ambients i hi aportí el testimoni de la seva fe i de la seva caritat

Com i en què?

Veus aquí tot un programa que li senyala l'esmentat decret conciliar. S'ha de presentar com un santuari familiar de l'Església per amor mutu dels seus membres i l'oració feta en comú. Tota la família mirarà de prendre part en

el culte litúrgic i les altres obres bones de l'apostolat familiar hom pot esmentar les següents: adoptar com a fills infants abandonats, rebre benignament els forasters, posar molt esment en l'ajuda i el règim escolar que exigeixen els drets humans, ajudar els adolescents amb consells i béns materials, ajudar els promesos perquè es preparin millor al matrimoni, col·laborar a la catequesi, sostenir els esposos i les famílies que es trobin amb dificultats d'ordre moral o material i subministrar als vells no sols allò que és necessari, sinó també proporcionar-los els fruits adients del progrés econòmic.

Cap cristià no pot dir: quedem-nos a casa. Molt menys no podrà dir-ho una família si es té per cristiana. Seria una evasió o, millor dit, una deserció de la seva responsabilitat missionera dintre de l'Església.

Han rebut la fe per a viure-la i per a expandir-la. «Que resplandeixi la vostra llum davant de la gent perquè vegin les vostres obres bones i glorifiquin el vostre Pare del cel» (Mt 5,16). La Llàntia posada sota el mesuró no il·lumina i s'asfixia. Que és el que els passa a algunes famílies, recloses en si mateixes, sense cap projecció missionera.

JOVENT
JOVENT
JOVENT
blue jeans

7 COMPLEMENTS
 Salvador Juan, 69. MANACOR

LLEVE «PERLAS Y CUEVAS»
 A SU HOGAR

INDUSTRIAS SINTETICAS ABRIL

RIEGO POR GOTEO

TUBERIA POLITILENO "RESIPLAST". Rollos standart de 100 mts. con diámetro de 1/2 hasta 2 pulgadas.

Los problemas de conducción de agua, resueltos en 24 horas, con tuberías enrollables RESIPLAST.

MANGUERAS TRICOFLEX. Para riego a aspersion con garantía de 5 años.

TUBERIA SANITARIA "RESIPLLEN". Ligera. Resistente a la temperatura. Muy económica.

COMERCIAL RAMON LLULL

Plaça Ramon Llull, 2 - Telef. 551476
 MANACOR

Distribuidor para Manacor:

Pere Nadal Tous

Enginyer superior de Mines

OBRES SUBTERRANIES - MINERIA
 VOLADURES - INFORMES GEOLOGICS I
 TRAMITS PER A CAPTACIO D'AIGUES
 SUBTERRANIES - ABASTAMENT D'AIGUES

Sta. Catalina Tomás, 2 - Tel. 550647 - MANACOR

TUGORES

OPTICO DIPLOMADO

Todo
 para una mejor visión

Conquistador, 8 (POU FONDO)
 Teléfono 55 23 72 **MANACOR**

ENS COMPLAU PODER OFERIR AL PUBLIC DE

MANACOR

LA BOTIGA DEL PALAU, ON POREN ESCOLLIR
 TOTA CASTA D'ARTICLES DE PERLES,
 JOIERIA, ALTA BISUTERIA, POCELLANES,
 OBJECTES DE REGAL, ETZ.

TANT COM ALS TURISTES, VOLEM
 ATENDRE ALS MANACORINS

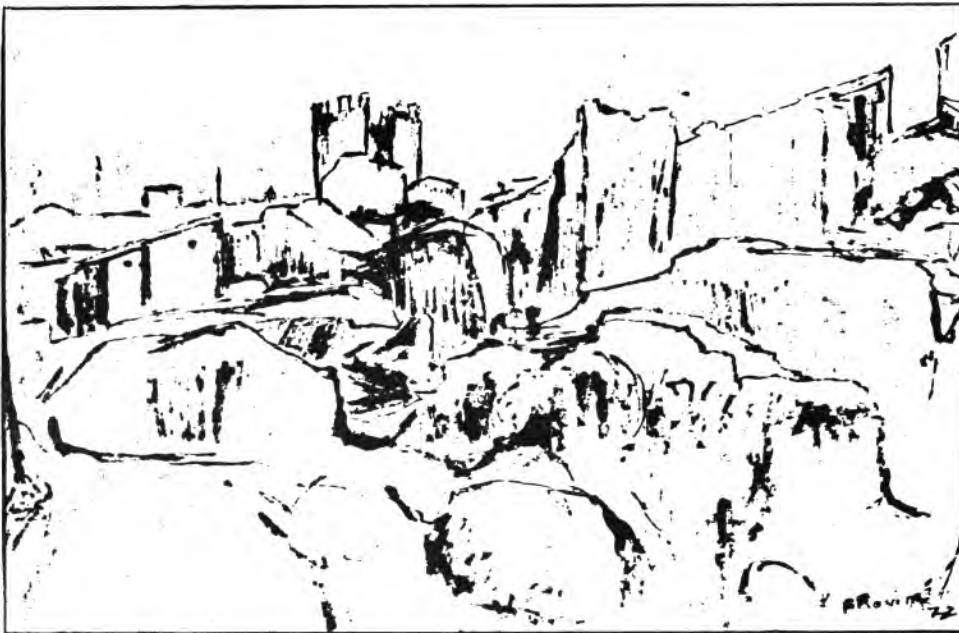
GRACIES PER L'ACOLLIDA

TERRACUITES DE PERE FERRER PUJOL

Divendres passat s'obrí en Es Cau una de les mostres més clares i saboroses de quantes en molt de temps s'han donades per aquí: una col·lecció de terracuites d'En Pere Ferrer Pujol, l'artanenc de "La Rondaia", presentades baix del títol genèric de "Gent de la nostra terra". A l'acte inaugural, que presidiren el batle Sr. Muntaner, el tinent de batle Sr. Domenge i el regidor Sr. Ros, així com el mateix Ferrer Pujol, digué unes paraules el nostre col·laborador Antoni Mus, que subrallà l'autenticitat d'aquesta obra i suggerí -amb tant d'encert que el projecte ja està en camí- l'avinentesa de fer, ara i ja, un monument a la figura capdal d'En Simó Tort.

La mostra és una meravella. Pere Ferrer Pujol treu de la terra -i l'hi retorna- aquesta força que anam perdent cada dia. L'estima, la purifica i l'eleva a una autèntica categoria de mite que, al mateix temps, es carn i sang del nostre poble. Així les seves terracuites -ja sien En Tià de Sa Real com mossèn Antoni Maria (adquirida, aquesta, per l'Ajuntament); En Jordi Roca o L'amo de So Na Moixa; una senzilla collidora d'ametles o una maternitat encisadora - posseeixen tot l'encant de lo vertaderament nostre i permeten, almanco, la sempre difícil pervivència d'un temps que són ja sols record. - R.

A. ROVIRA

A finales de la semana próxima, Antoni Rovira expondrá por vez primera en nuestra ciudad, avalado con presentación de Alexandre Ballester y este serial de premios y distinciones alcanzados desde 1969 en la casi totalidad de los certámenes insulares.

La pintura de Antoni Rovira (Inca, 1938) posee el encanto y la fuerza de una personalidad arrebatadora, el vigor y la dulzura de toda la tierra mallorquina vista desde el tópicico pero con estreno constante de gamas cromáticas totalmente nuevas. No en vano ha sido calificado como el primer impresionista de la post-Escuela.

Esta exposición quedará inaugurada el viernes 23 de abril.

Para empezar, dos noticias de carteles: Cristóbal Pastor, "Pifol", acaba de ganar el primer premio del concurso de carteles anunciadores del Campeonato de Pesca Submarina (15.000 ptas.) y Honorato Puerto, el tercero en un concurso anunciador de las Fiestas de Sant Agustí de Felanitx. A los dos, enhorabuena.

Joan Riera Ferrari regaló al Centre Jordi des Racó uno de los óleos de su última exposición: "La muerte blanca". Un ejemplo a imitar por los demás pintores de nuestra ciudad...

Para las Ferias y Fiestas, al igual que en años anteriores, uno de los actos programados es el gran concurso infantil de dibujo, patrocinado por la Delegación de la Juventud. Este año, se nos dice, el concurso experimentará una sustanciosa novedad: no habrá tema obligado, sino temas. Es decir: los concursantes podrán escoger entre los diversos lugares históricos de la ciudad, porque luego, es muy posible que los mejores dibujos vayan a parar a un libro sobre Manacor.

Damos la noticia a título de un pequeño adelanto, siempre susceptible de que a última hora no llegue a cuajar el proyecto. O surjan inconvenientes hasta hoy no previstos.

¿Habrá monumento a uno de los máximos manacorenses de todos los tiempos? Se dice que se va a levantar uno a la memoria de Simó Ballester "lo Tort", que no está nada mal... Y que el lugar elegido para levantarlo será la plazoleta que queda frente a la Clínica Municipal, a la misma entrada a Manacor por la carretera de la Capital.

DION H. MERIK

EN CALA BONA

PRIMERA LINEA

VENDO

BAR CAS PATRO

CON VIVIENDA
Y DERECHOS EDIFICACION

INFORMES:
DULZURA, 1- 5° MANACOR

LUIS RIPOLL
DIRECTOR DE
«HOJA DEL LUNES»

En un sencillo acto celebrado en la Asociación de la Prensa, posesionóse de la dirección de "Hoja del Lunes" nuestro querido amigo Luis Ripoll Arbós, quién el lunes pasado actuó ya en su nuevo cargo.

Felicítamos a Luis Ripoll, agudo y sagaz conocedor de nuestro pueblo, por este tan importante cometido.

Y que haya suerte, amigo.

DEFUNCIONES.

Juan Aguiló Aguiló

Inesperadamente falleció en San Adrián de Besós (Barcelona), de cuyo Ayuntamiento era Secretario, el que fue amigo y también Secretario de nuestro Ilmo. Ayuntamiento, don Juan Aguiló y Aguiló, abogado, diplomado en Administración Local y, si se terciaba -eran sus palabras- agudo escritor en papeles y publicaciones sobre las arduas cuestiones municipales. De ello queda constancia en algunos números de la revista oficial del Cuerpo y, sobretudo, en un sabroso original -inédito- sobre los pormenores de su estancia en Manacor como Secretario General del Ayuntamiento.

Descanse en la gloria inacabable el espíritu inquieto de don Juan, y vaya para su esposa, Margarita Sampol Brunet; hijos, Juan María, Vicente, Linita, Pedro y Margarita Isabel; hijos políticos, Pilar Terés, Francisca Ros, Francisco Subirats; nietos, hermanos y otros deudos, el más sincero sentimiento.

MARIA MARTI ROSSELLO falleció a los 33 años, el pasado uno de abril. En paz descanse y vaya para su apenado esposo, Juan Perelló Mascaró; Ana María y Margarita (hijas); Juan y Margarita (padres) Bernardo y Ana María (padres políticos); hermanos y otros deudos, el testimonio de nuestra auténtica condolencia.

FRANCISCO FUSTER PICO durmióse en la paz de los justos el 9 de este abril, a los 86 años. En gloria esté el alma bondadosa del finado y reciban sus apenados hijos; Catalina, Lucía, Andrés, María y Rosario; hijos políticos, José Hidalgo, Juan Frontera, Bárbara, Bernardo Serray Andrés Llodrá; nietos, sobrinos y demás familia, el testimonio de nuestro sincero pésame.

RAFAEL RIERA BORDOY murió el lunes día 11, a los 80 años. En paz descanse y reciban sus hermanos, Francisco y Juan; ahijados y sobrinos, el testimonio de un vivo sentimiento.

JOSE MUNNE

MAQUINARIA AGRICOLA

UNA EXTENSA GAMA DE MAQUINARIA CON UN EXCELENTE SERVICIO DE RECAMBIOS Y REPARACIONES EN MANACOR

MOTOCULTORES "MOLLON" a gasolina. De 3'5 á 7 HP.
MOTOCULTORES "CONDOR BARBIERI" a gas-oil. De 8 a 10 HP.

TRACTORES SOLE-DIESEL con motor Perkins 4 cilindros, 42 HP, 7 velocidades, Tracción 4 rdae.

MOTOSIERRAS "HOMELTTE", ARADOS, CULTIVADORES, REMOLQUES DE TRANSPORTE, BOMBAS DE RIEGO, PULVERIZADORES, ETC.

COMERCIAL RAMON LLULL

Plaça Ramon Llull, 2 - Teléf. 551476
MANACOR

Distribuidor para Manacor:

JOVENT
JOVENT
JOVENT
blue jeans
CAMISES

Salvador Juan, 69. MANACOR

Ferías y fiestas

No está decidida, todavía, la programación de las Ferias y Fiestas de Primavera, previstas este año desde el 22 al 30 de mayo, pero anticipada con la celebración del Primer Concurso Nacional de Piano "Ciudad de Manacor", cuyo inicio se anuncia para el 17 de este mes. Precisamente uno de los actos de Ferias y Fiestas consistirá en la final del concurso, y, según está previsto en sus bases, en un concierto de gala a cargo del pianista que gane este primer "Ciudad de Manacor" de piano.

En cuanto a la programación general de Ferias y Fiestas, se da como segura una "Trobada de Cancó Mallorquina", que posiblemente tenga por marco el Claustro de Dominicos en las noches del 27 y 28. Habrá, lógicamente, dos verbenas en el Complejo Deportivo, una de ellas con los semilocales grupos "Amigos", "Cinco del Este", "Santafé" y "Grupo 15". También se cuenta con el contrato del "Tony Landa y su Conjunto".

El desfile de carrozas y comparsas contará otra vez con la "Rondaia" de Pere Ferrer Pujol, que este año estrenará banda de cornetas, tambores y timbales -vestida a la usanza medieval de la isla- y diversas figuras nacidas de la obra de Mn. Alcover. También es posible la actuación de un "Grup de Castellars" -concretamente el de Vilanova i La Geltrú, que por vez primera actuarían en Mallorca.

Nada sabemos, todavía, sobre si habrá o no habrá pregón, y, lógicamente, quien será el pregonero. Tampoco conocemos el nombre del conferenciante que ha de hablar de Simó Tort, charla esta que de seguro ha de interesar a un amplio sector de nuestra ciudad.

Entre las manifestaciones deportivas se prevé el Torneo de Tenis "Ciudad de los Muebles", una exhibición de judo, un torneo de baloncesto, las carreras extraordinarias en el Hipódromo, y, con toda probabilidad, una prueba ciclista de interés.

No habrá Feria Ganadera porque la solicitud de permisos debe tramitarse de un año para otro -se nos dice- y la normativa ha sorprendido la buena fe de la organización. Tampoco se sabe a ciencia cierta si vendrá o no la Compañía Nura para poner "Els lleons" en la Sala Imperial, dado que existen

dificultades de montaje y desplazamiento.

Para la Noche de Humor se cuenta con Manolito Royo. Entre los nombres femeninos se barajan los de Juanita Reina, Nadiuska o Agata Liz... pero es pronto todavía para saber cual nos deparará la suerte. En el próximo número quizá lo sepamos.

Al cierre de la edición se nos confirma la posible presentación de la Orquesta de Cámara "Ciudad de Manacor" dentro del programa de Ferias y Fiestas de Primavera. Como es sabido, dirige la orquesta el maestro chileno Patricio Pizarro, quien viene preparando esta presentación desde finales del año último.

AGENCIA INMOBILIARIA

ARCAS MARTI

C. Muntaner, 1 - 2º Teléfono 55.18.37
(Frente Ayuntamiento)

COMPRA Y VENTA DE FINCAS RUSTICAS
Y URBANAS

PERMUTAS - TRASPASOS

PRESTAMOS CON GARANTIA HIPOTECARIA

CESIONES

ADMINISTRACION DE FINCAS RUSTICAS,
URBANAS, CHALETS, APARTAMENTOS,
ALQUILERES, ETC.

SEGUROS

**EL GRAN SHOW
DEL N.º 1**

**¡MANOLO
ESCOBAR!**

**EL CANTANTE DE LOS
19 DISCOS DE ORO!**

EN SU MEJOR FILM...

MANOLO ESCOBAR

en

**¿EVA!
& QUE HACE
ESE
HOMBRE
EN TU
CAMA?**

MARY FRANCIS • ANTONIO GARISA
DIRIGIDA POR TULLIO DEMICHELI
CANCIONES GRABADAS EN DISCOS BELTER

CINE GOYA

SABADO DOMINGO
LUNES Y MARTES

**TIERNO VIOLENTO...
ORGULLOSO...**

**EL DESAFIO
DE
Pancho
Villa**

TELLY SAVALAS

GUIÓN Y DIRECCIÓN DE EUGENIO MARTÍN
PRODUCCIÓN POR GRANADA FILMS, S.A.
TECHNICOLOR

Entre las intenciones y los hechos hay a veces un largo camino. Desenterrando esas intenciones — o inventándolas — es como la crítica francesa ha llegado a mitificar a algunos autores de cine de su país. Pienso ahora en Bresson y su *Lancelot du Lac*.

Bresson, el más árido sin duda de los creadores de cine del mundo ha desenterrado una leyenda del ciclo arturiano y la erige en símbolo de una búsqueda estéril. Lancelot, caballero de la "Mesa Redonda" ha ido a la conquista del Santo Graal. Pero la aventura ha fracasado por que Lancelot vive en el pecado.

Es el amante de Ginebra, la esposa de su señor el rey Arturo.

En Bretaña, ya de vuelta, los caballeros supervivientes andan a la greña soliviantados por el traidor Mordred. Lancelot, lleno de dudas y de escrúpulos se verá obligado a defender a la vez el honor de Ginebra y el de Arturo. Su final será patético. Revestido de férrea armadura caerá sobre los demás paladines muertos y armados formando con ellos un inútil montón de chatarra.

No hace falta tener mucha imaginación para darse cuenta de que Bresson, eterno buscador de un cine puro, se identifica con Lancelot y contempla filosóficamente el fracaso de sus desvelos. La comparación es acertada: la pureza no es de este mundo. La aguja de navegar de los buscadores de pureza, se ve continuamente desviada por los accidentes de la vida; por las tentaciones del amor, por las interferencias de los malos. A Lancelot-Bresson le sucede lo que al protagonista de *Muerte en Venecia*. Comprueba que el arte estará siempre mezclado a las emociones. El arte es humano. Lo que Thomas Mann manifestaba en su libro inspirado en la figura de Mahler, el compositor, se relaciona con lo que solía decir Francesc Pujols, a quien algunos han querido discutir la condición de filósofo, pero que solía mostrar intuiciones geniales. Decía el filósofo de Martorell que la diferencia entre una copa de cristal de Murano y una pieza de vidrio checoslovaco fabricada industrialmente consistía en que el vidrio checoslovaco no tenía defecto alguno y, en cambio, la copa de Murano había recogido las imprecisiones del quehacer artesano. Con ello había quedado incluido en la pieza cierto temblor que la había convertido en obra de arte.

Ignoro si Bresson ha llegado a las conclusiones del protagonista de *Muerte en Venecia* o si únicamente se encuentra herido por el dolor del fracaso que parece confesar en *Lancelot du Lac*. En todo caso en unas manifestaciones suyas recogidas en la propaganda de la película, el hombre confiesa que cree cada vez más en la necesidad de la improvisación y que a menudo lo que no pudo resolver sobre el papel, si lo resuelve sobre el terreno es lo que mejor le sale.

De la misma forma abdica Bresson de su antigua teoría según la

El fracaso de Bresson

por Jaime Picas

cual había que buscar a los intérpretes de una película en razón de su similitud moral con los personajes, y se conforma con fiarse del olfato y de la suerte, aunque confiesa que su guía es sobre todo la voz de los individuos, cosa que a su criterio no engaña nunca.

**TODO LO QUE USTED ESPERA DE UN
FILM Y... ¡MUCHO MAS!**

DEAN SELMIER
(EN EL PARANOICO)

EL PARANOICO

MAY HEARTHELY • LONE FLEMING • BEATRIZ SAVON
JENY O'NEILL • VERONICA LUJAN
director FRANCISCO ARIZA • PANORAMICA-EASTMANCOLOR

**NECESITABA DEL AMOR COMO DEL AIRE
PARA RESPIRAR**

IMPERIAL

PRESENTA
PROXIMO
MIÉRCOLES

¡¡EROTICA! ¡¡DIVERTIDA! ¡¡PICANTE! ¡

Carmen SEVILLA

**José Luis
LOPEZ VAZQUEZ**

**¡¡NOSOTROS
LOS
DECENTES**

IMPRESA POR
Mariano OZORES
DISTRIBUIDA POR
Luis MENDEZ
Julian ESTEBAN

CINE

ASI HAN VISTO	A.F.	G.D.	R.F.	LM.	A.R.	TOTAL
El amor del Capitán Brando	3	4	4	3	5	3'8
Comando antidroga	-	2	1	-	0	1
Camas blandas, batallas duras	2	-	-	2	-	2
Sillas de montar calientes	2	-	-	3	-	2'5
Canción en Noruega	-	-	-	3	2	2'5
Colmillo Blanco	-	-	-	-	1	1
El Gendarme en Nueva York	-	-	-	-	1	1
Dioses de bambú y karate	-	-	-	1	-	1
Obsesión	-	-	-	1	-	1
Anima nera	-	-	-	4	4	4
Perfume de mujer	4	4	4	4	5	4'2
Todos los colores de oscuridad	1	0	0	1	-	0'5
El hombre del Clan	4	-	-	4	4	4
Un día con Sergio	0	-	-	1	-	0'5
El buque maldito	1	-	-	1	-	1
Ali Babá y los 40 ladrones	-	-	-	4	-	4
El Proceso de Verona	-	-	6	-	6	6
Chicas de alquiler	0	-	0	-	0	0
La heroína legendaria	-	-	-	-	0	0
Cielo rojo al amanecer	-	-	-	-	3	3
Alfileres de oro	-	-	-	-	2	2
Las marginadas	0	-	-	0	0	0
El justiciero de la ciudad	-	-	-	3	3	3
Las protegidas	-	-	0	1	1	0'6
Los trotamundos	-	-	-	2	-	2
Tiburón	5	3	3	4	2	3'4
Pulgarcito	-	-	-	1	-	1
Aeropuerto	4	3	2	4	2	3
Una tarde en el Circo	4	4	4	4	4	4
El erotismo y la informática	0	-	-	0	0	0
Los demoledores	1	-	-	2	1	1'3
Los 3 días del Cóndor	4	4	4	4	4	4
El ojo en el laberinto	1	2	0	1	1	1
Esclava te doy	0	-	-	-	-	0
El Valle del Fugitivo	4	-	-	-	-	4
Gertrud	-	-	-	3	0	1'5
El poder del deseo	2	-	1	2	0	1'2
El miedo es la clave	2	-	-	2	-	2
Una mujer y un cobarde	-	-	-	1	1	1
Masacre	-	-	-	2	1	1'5
El ángel exterminador	-	-	6	5	6	5'6

VALORACION DE LAS PUNTUACIONES. — 6: Obra maestra. 5: Obra importante. 4: Obra interesante. 3: Obra tolerable. 2: Obra deficiente. 1: Obra mala. 0: Obra inútil.

**"LINA MORGAN
CONVERTIDA EN EL
PAYASO MAS DIVERTIDO
DEL MUNDO"**

ECTOR: TITO FERNANDEZ EASTMANCOLOR

**ESTA
QUE LO ES**

CINE GOYA
PROXIMA SEMANA
**"LA PERFECCION DE LAS
LUCHAS MARGIALES LLEVADAS
AL LIMITE DE
LO APOTEOSICO"**

**EL GRITO CHINO
AMENAZA LOS
CONTINENTES**

CON SHANKUANG LING-FENG - TIEN PENG

la CUEVA

night club

Hotel Playa Moreya

Cala Moreya • Mallorca

EL GRAN ACONTECIMIENTO DE LA TEMPORADA

PRESENTA **MANUELA**

"Todos percibían la presencia de Manuela
y sus sienas ardían"

SP

CHARO LOPEZ - FERNANDO REY - MARIO PARDO

Director GONZALO GARCIA PELAYO

".....Y el campo olía
a Manuela

MANUELA desde su chozo
miraba serena y fuerte el acoso,
el deseo de ellos

IMPERIAL

DESDE EL SARADO
PARA TODAS LAS
FIESTAS DE PASCUA!

¡DIVIERTASE HORA Y MEDIA CON ESTA
PICANTE COMEDIA

ALFREDO LANDA EMMA CONEN JUAN LUIS BARRIARDO

"**mayordomo
para todo**"

Escrita y dirigida por **MARIANO OZORES**

TECHNOLOGER • TECHNOSCOPE

▶▶▶ GUIA GASTRONOMICA

Carretera de PORTO-CRISTO a GALA MILLOR

Restaurante

FESTES DE CASAMENTS
PRIMERES COMUNIONS

GRANS ESPECIALITATS MALLORQUINES

SOPES * FREIXURA * "CALLOS"
ARROÇ BRUT * ROSTITS PAGESOS

PREUS MOLT BARATOS

SALA DE FIESTAS

**JUEVES Y SABADOS
NOCHE
DOMINGOS TARDE**

GRAN BAILE

**CONJUNTO
GEMINIS**

TODOS LOS JUEVES NOCHE

FLAMENCO

SHOW Y BAILE

PERLAS Y CUEVAS

ANUNCIE: 55 04 10

RESTAURANTE PORTO PETRO

Dirección
JAIME MAS

GRANDES ESPECIALIDADES
EN PESCADOS Y MARISCOS

◦ ◦ ◦ ◦ ◦ ◦ ◦ ◦
SENSACIONALES PAELLAS

ENCARGOS: TELEFONO 65.77.04

DISCOTECA ALI-BABA

COMUNICA A SUS DISTINGUIDOS
CLIENTES QUE ESTA DISCOTECA
PERMANECE ABIERTA TODOS
LOS SABADOS Y DOMINGOS, DE
10 NOCHE A 4 MADRUGADA

UN SELECTO AMBIENTE

PORTO PETRO (SANTANYI)

BAR RESTAURANTE
MARGARITA

S'ILLOT

Cala Moreya

▶▶▶ GUIA GASTRONOMICA

BAR
ESTACION
MANACOR

Plaza
Ramón
Llull

BAR
RESTAURANTE
CLUB NAUTICO
PORTO CRISTO

Teléfono 570123 PORTO CRISTO

BODAS • COMUNIONES
FIESTAS SOCIALES

EN UN AMBIENTE DE GRATA DISTINCION,
DONDE LA CALIDAD NO TIENE POR QUE
ESTAR REÑIDA CON EL PRECIO.

ESPECIALIDAD **COCINA**
EN PESCADOS **ESMERADA**

EN SU VISITA AL

CARRETERA PORTO CRISTO - CALA MILLOR

AUTO-SAFARI

RECUERDE LOS SERVICIOS DE
BAR
CAFETERIA

PLATOS COMBINADOS
BOCADILLOS CAFE
HELADOS LICORES

Cardenal Cocktail

En una copa de degustación «balon» se mezclan por partes iguales y a razón de 46 gramos por cada ingrediente:

- Cognae frances «Petit Campari»
- Licor italiano «Cordial Campari»

1 cucharada de Angostura
30 gramos de azúcar.

▶▶▶ GUIA GASTRONOMICA

Bar- Restaurante LOS TOROS

PASEO MARITIMO 21
TELEFONO 56 72 52
CALA MILLOR
SON SERVERA

VIVERO PROPIO

Especialidades en platos
de mariscos y pescados

LANGOSTAS. VISITE ESTA
CASA Y OBTENDRA CALIDAD
A SU JUSTO PRECIO

PASEO MARITIMO DE CALA MILLOR
A CALA BONA

RESTAURANTE PERELLO

GRAN VARIEDAD DE
ESPECIALIDADES

Hotel PERELLO

Tels: 57 00 92
57 00 04

Porto-Cristo
Mallorca

restaurante

SA PARRA

PORTO CRISTO

EN LA MISMA ENTRADA, POR
LA CARRETERA DE MANACOR
A MANO DERECHA.

AMPLIO LUGAR PARA APARCAR

ESPECIALIDAD EN
PESCADOS FRESCOS

Si el café es Samba...
Qué importa la Cafetera

CERVECERIA RESTAURANTE GRILL
ESPI
ESPECIALIDADES
ESPECIALITÄTEN-SPECIALITÄTEN
cala millor mallorca

ESPECIALIDADES

Pechuga	Langosta	Parrilladas
Lechona asada		Gordon Bleu
Cordero asado		Chateaubriand
Fondue Bourguignonne		Sopa de pescado
Escalope a la crem • Cazuela de mariscos		

**MENJAR BE I VIURE
LO DEMES FA RIURE**

PASATIEMPOS

SOPA DE LETRAS

En este cuadro de letras están contenidos los nombres de SIETE ciudades de Alemania; se leen de izquierda a derecha, de derecha a izquierda, de arriba abajo, de abajo arriba y en diagonal, al derecho o al revés. Trazando una línea alrededor de cada nombre, procure localizarlos todos, teniendo en cuenta que una letra puede formar parte de dos o más nombres por cruzarse éstos.

Bien sabe la rosa
en qué mano posa.

Callar y obrar, por la
tierra y por la mar.

TEST NUMERICO

En este recuadro figuran los números del 1 al 50, ambos inclusive, MENOS UNO. ¿Sabría usted decir EN DOS MINUTOS cuál es el que falta?

TEST

Quien tiene miedo al dinero padece de:

Potamofobia — Pirofobia
Gerrofobia — Crematofobia.

Dar-es-Salaam es la capital de:

Angola — Dahomey — Libia — Tanganica.

Así como el asno rebuzna y el caballo relincha, la abeja ¿qué hace?:

Zumba — Trompetea — Carraquea — Berrea.

Si oye usted hablar de un estrambote, no crea que es algo de comer; se trata de:

Cierto número de versos
Un baile de moda — Una entrevista — Un árbol gigante.

En el movimiento de reforma del Concilio de Trento se distinguió San Carlos Borromeo, que fue arzobispo de:

Nápoles — Roma — Sicilia — Milán.

¿Qué arquitecto griego ayudó a los romanos en la construcción del Partenón?:

Calícrates — Calímaco — Calistenes — Calmette.

El golfo de Botnia se halla en el mar:

Negro — Báltico — Mediterráneo — Caspio.

¿Qué significado tiene la palabra presea?:

Joya o cosa preciosa — Acción de prender o coger Comida a base de arroz Prisionera.

Todos sabemos que las bodas de oro se celebran a los cincuenta años de matrimonio, pero ¿y las de papel?:

A los dos años — A los tres años — A los cuatro años — A los cinco años.

La tercera gran victoria de Alejandro Magno sobre Darío III, que le valió la conquista de Persia, fue conseguida en la batalla de:

Iso — Arbela — Gránico — Salamina.

Mosaicos Terrazos Granitos Marmolinas

AGENCIA DE URALITA E IMPERMEABILIZANTES

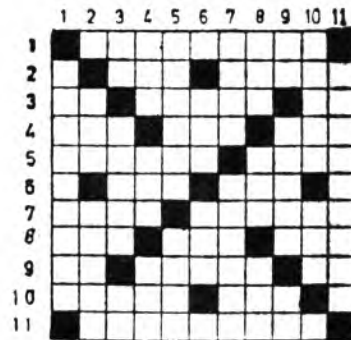
KETHUM

DISTRIBUIDOR:

BARTOLOME JUAN

C. Hernán Cortés, 3 - Tel. 55-16-29 MANACOR

CRUCIGRAMA

Horizontales.—1: Fenecerán.—2: Consonante. Género de encajes de labor antigua. Tomar para sí lo ajeno.—3: Caso del pronombre. Nombre de varón. Observa.—4: Espacio de tiempo. Posesivo. Apócope de valle.—5: Escoges. Corte el pelo.—6: Consonante. Raspo. Oxido de calcio. Consonante.—7: Villa de La Coruña. Parte del vestido que se dobla hacia fuera sobre la misma prenda.—8: Prefijo que indica negación. Preposición. Regalad.—9: Caso del pronombre. Villa de Almería. Adverbio.—10: Caed dando vueltas. Perro. Consonante.—11: De pelusa parecida a la lana

Verticales.—1: Que atenúa.—2: Consonante. Río gallego. Reverberación del sol.—3: Está. Vientos. Entrega.—4: Antigua prenda militar. Fluido. Apócope.—5: Nombre de varón. Transferi.—6: Consonante. Juego de naipes. Hermana. Consonante.—7: Dios del amor. Sabe.—8: Licor. Palo (heráldica). Río italiano.—9: Undécimo mes civil hebreo. Cubrid con velo. Alverbio.—10: Villa de Huesca. Alimento principal. Consonante.—11: Desterrados.

JEROGLIFICO

NOTA
A
NOTA

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

¿Irás con...?

M

Celebre escritor español

EL mundo besó mi alma con su dolor y me pidió canciones como respuesta.

PANTALON

LLULL'S

SASTRERIA LLULL

Jaime Domenge, 12
MANACOR

PERLAS Y CUEVAS

UNA INFORMACION SIN COMPROMISOS
EN UNA REVISTA SIN COACCIONES

Teléfono 55 04 10

NO NO DUBTI. LO MILLOR EN SECCIO DE SASTRERIA

De entre lo mejor...

BOLETIN DE SUSCRIPCION A

PERLAS
Y CUEVAS

NOMBRE

APELLIDOS

CALLE O PLAZA

N.º TELEF. CIUDAD

RECORTE O COPIE ESTE BOLETIN Y REMITANOSLO

Florida OPTICOS

GAFAS GRADUADAS EN 1/2 HORA
(si tiene seguro puede cobrarlas)

LENTES DE CONTACTO (pruebas gratuitas)

AUDIFONOS

GRAN NOVEDAD GAFAS SOL

ABIERTO SABADOS TARDE

COS 12 ■ TEL. 55 28 77

MANACOR

**GRAN SURTIDO
DE PANTALONES
DE CALIDAD**

**LLULL
SASTRERIA**

Jaime Domenge, 12 MANACOR

SERVICIO ESPECIAL
DE PASTERIA

CASEMA

Plaza Ramón Llull, 19. * MANACOR

SECCION DE ZAPATERIA

YANKO

*No fue sólo contemplar en silencio
el firmamento. Por eso ha saltado a su oído
un susurro de oro.*

EL **ORO**
REFLEJA
SENTIMIENTOS

*Fermín le ayuda para que susurre con oro
todo aquello que no puede expresar con palabras.*

Joyería **Fermín**

Central: Amargura, 1 - A - MANACOR

Sucursales: Porto Cristo - Cala Millor - Alaró